

Ασκηση Bonus HY-111

CSD-4690

Σκοπος αυτης της ασκησης ειναι η υλοποιηση της γραμμικης παλινδρομησης με τον αλγοριθμο αποτομης καθοδου, σε δεδομενα που αφορουν την σχεση μεταξυ, το μεγαθος, την ηλικια και την τιμη ενοικιασης ενος διαμερισματος.

Γνωριζουμε τις συναρτησεις $f_1(x; \theta) = \theta_0 + \theta_1 x$ $f_2(y; \theta) = \theta_0 + \theta_1 y$ που εκφραζουν την τιμη ενοικιου σαν συναρτηση των τετραγωνικων και της παλαιοτητας αντιστοιχα.

Στοχος μας και για τις 2 αυτες συναρτησεις ειναι να ελαχιστοποιησουμε την συναρτηση κοστους, καθως με αυτον τον τροπο θα εντοπισουμε τις τιμες για τις μεταβλητες θ_0, θ_1 που θα εκφραζουν με τον καλυτερο δυνατο τροπο τα δεδομενα μας.

Η συναρτηση κοστους δινεται απο τον τυπο,

$$L(\theta) = \frac{1}{2K} \sum_{k=1}^K (f(x^{(i)}; \theta) - y^{(i)})^2.$$

Για να ελαχιστοποιησουμε την συναρτηση αυτη, θα υποθεσουμε αρχικα, τιμες για τις μεταβλητες θ_0, θ_1 που χρησιμοποιοντας τον παραπανω τυπο, θα μας δωσει μια συγκεκριμενη τιμη για το L.

Στη συνεχεια, θα παραγωγισουμε την συναρτηση L ως προς θ_0 και θ_1 ξεχωριστα οπου,

$$\frac{\partial L}{\partial \theta_0} = \frac{1}{K} \sum_{k=1}^K (f(x^{(i)}; \theta) - y^{(i)}),$$

$$\frac{\partial L}{\partial \theta_1} = \frac{1}{K} \sum_{k=1}^K (x(f(x^{(i)}; \theta) - y^{(i)})),$$

Και θα αφαιρουμε απο τα θ_0, θ_1 τις εξης ποσοτητες,

$$\theta'_0 = \theta_0 - a \frac{\partial L}{\partial \theta_0},$$

$$\theta'_1 = \theta_1 - a \frac{\partial L}{\partial \theta_1},$$

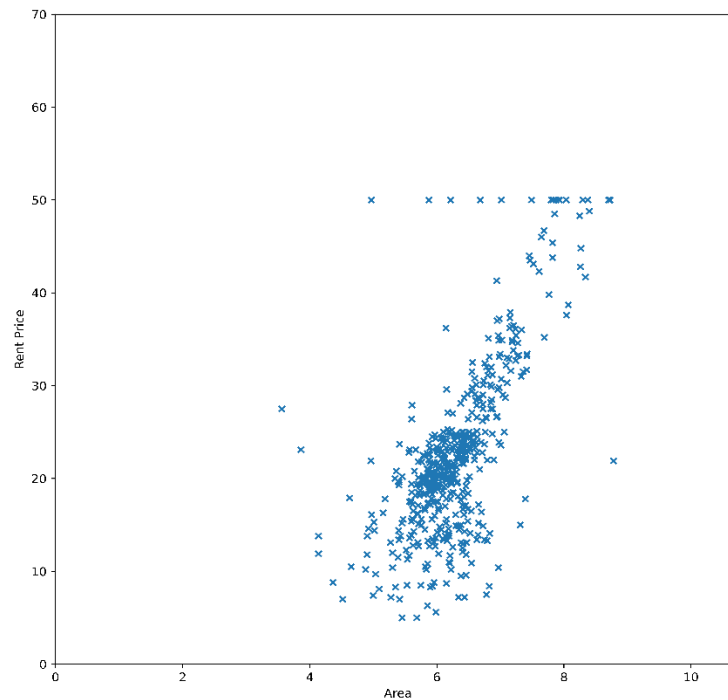
Οπου a το βημα που θα αποφασισουμε εμεις.

Την διαδικασια αυτη, την επαναλαμβανουμε οσες φορες κρινουμε οι ιδιοι οτι ειναι ιδανικο. Αυτο μπορει να ειναι ενας συγκεκριμενος αριθμος επαναληψεων ή μπορει να ειναι οταν τα θ_0, θ_1 τεινουν να συγκλινουν σε συγκεκριμενες τιμες.

Για την υλοποιηση του αλγοριθμου χρησιμοποιηθηκε η γλωσσα "Python" καθως και οι βιβλιοθηκες "NumPy" για διευκολυνση στις πραξεις και η "Matplotlib" για τον σχεδιασμο των γραφικων παραστασεων.

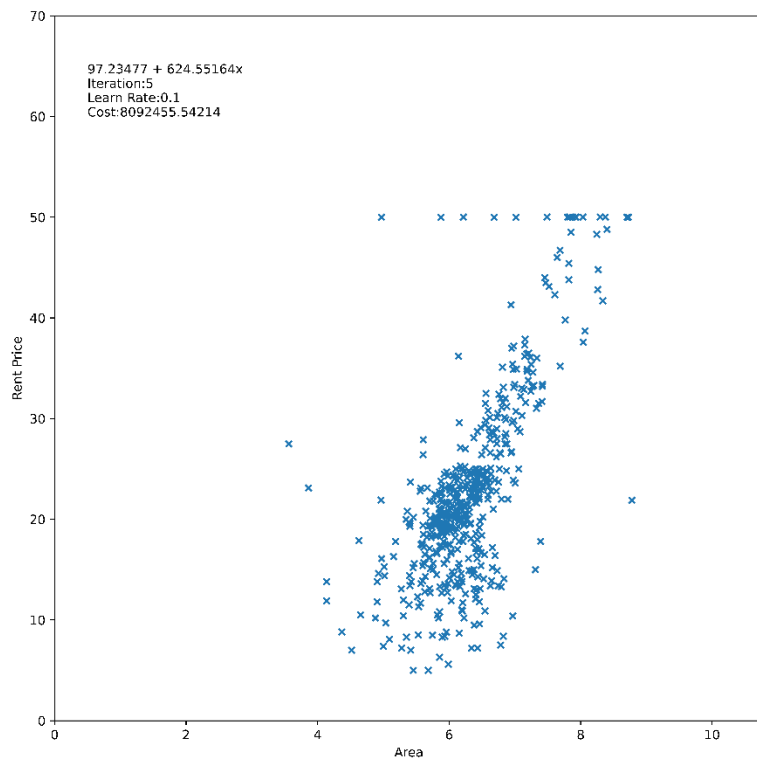
Αρχικά, θα εξετάσουμε την συνάρτηση f_1 και θα προσπαθήσουμε να βρούμε τα καλύτερα θ_0, θ_1 που την περιγράφουν.

Στο παρακάτω γραφήμα βλέπουμε την σχέση μεταξύ του μεγέθους ενός σπιτιού ως προς την τιμή ενοικίασής του.

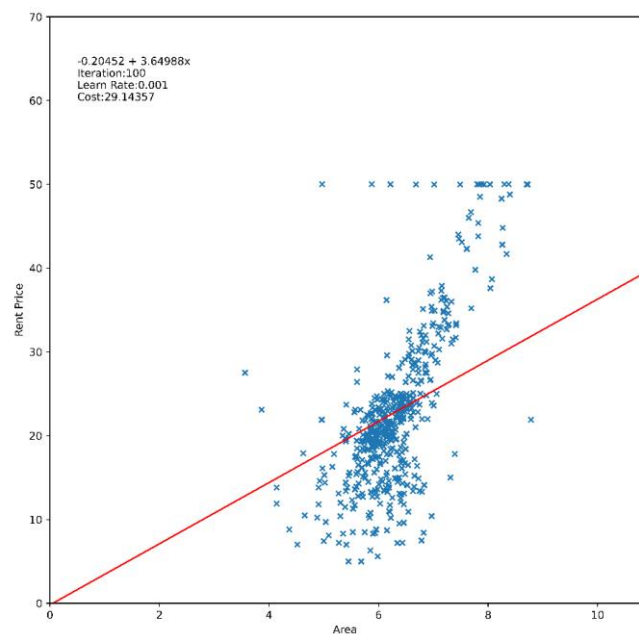
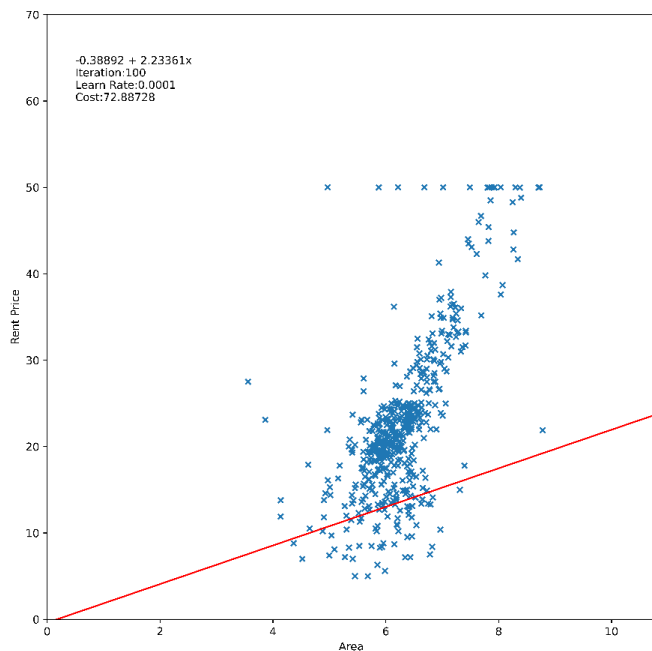
Ξεκινώντας με αρχικές συνθήκες $\theta_0 = -0.5$, $\theta_1 = 1.5$ και αφήνοντας τον αλγόριθμο να τρεξει 100 φορές για διαφορά a παρατηρούμε τα εξής αποτελέσματα.

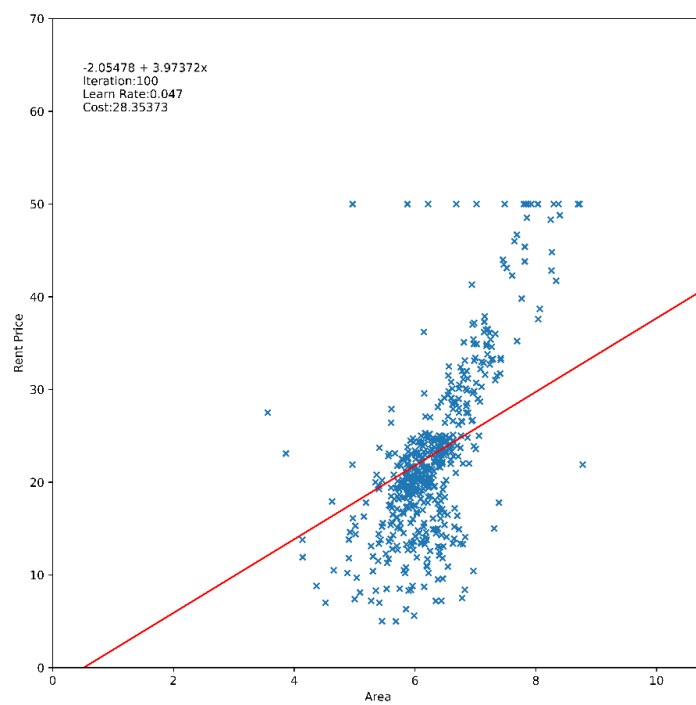
Για $a = 0.1$, βλέπουμε πως η συνάρτηση από την 5^η επαναληψη ήδη, έχει ξεφύγει τελειως από τα δεδομένα μας.

Η μεγαλύτερη επιτρεπτή τιμή για το α που παρατηρήθηκε, ήταν το 0.047.

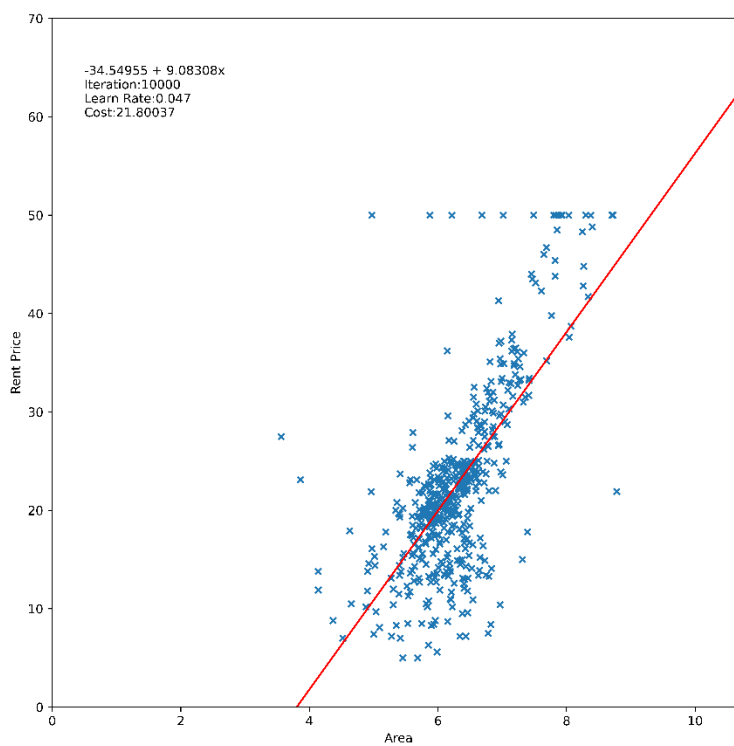
Συγκρινοντας το αποτελεσμα για $\alpha = 0.047$, $\alpha = 0.001$, $\alpha = 0.0001$, παινουμε 3 αρκετα διαφορετικες συναρτησεις ακομα για αυτο το μικρο πληθος επαναληψεων, οπως φαινεται και στα παρακατω γραφηματα.

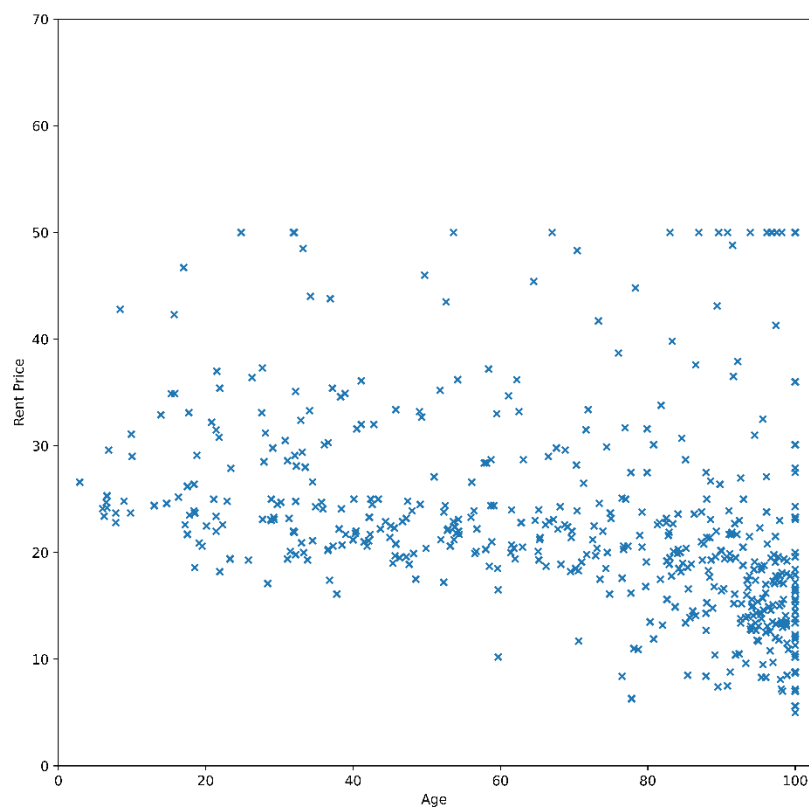

$a = 0.047$

Η 'καλύτερη' προσέγγιση παρατηρήθηκε μετά απο περίπου 10000 επαναληψεις για το ίδιο $a = 0.047$.

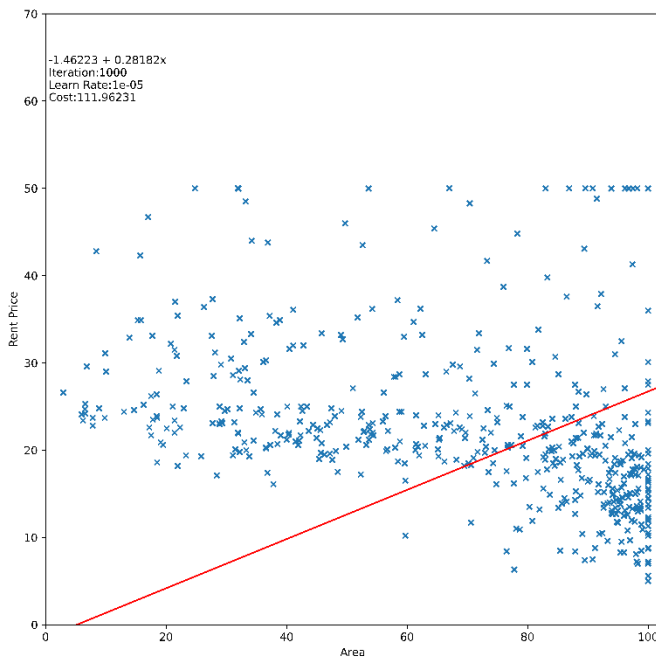

Στη συνέχεια θα αναλυσουμε την f_2 , δηλαδή, την τιμή του ενοικίου σαν συνάρτηση της παλαιότητας. Στην παρακάτω γραφική παρασταση βλέπουμε ακριβώς αυτήν την σχέση.

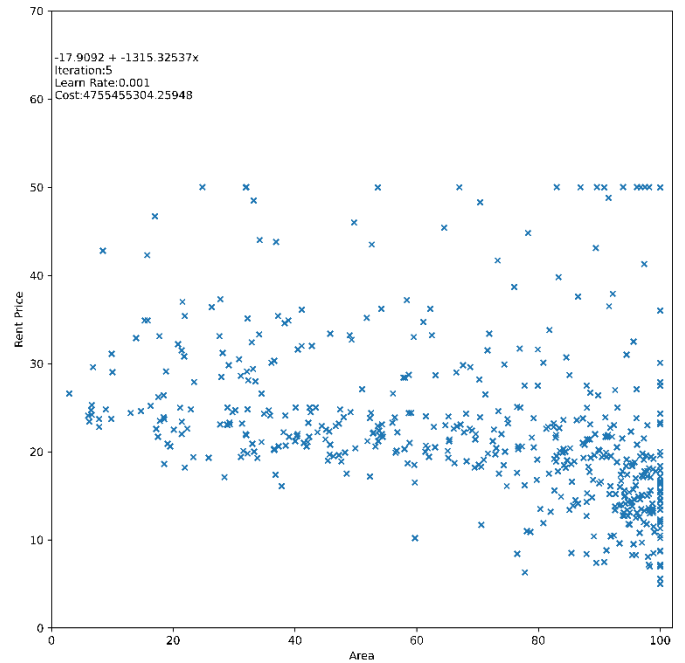

Για αρχικές συνθήκες $\theta_0 = -1.5$, $\theta_1 = 1$ και με αρχικό βήμα $a = 0.00001$, μετά από 1000 επαναλήψεις, παρατηρούμε ότι οι μεταβλητές μας έχουν αλλάξει τιμές, αλλά όχι σε ικανοποιητικό βαθμό.

Στο άλλο ακρο, αν θεσουμε $a = 0.001$, μετα απο μονο 5 επαναληψεις παρατηρουμε οτι το βημα ειναι υπερβολικα μεγαλο και ξεφευγει τελειως απο τα δεδομενα μας.

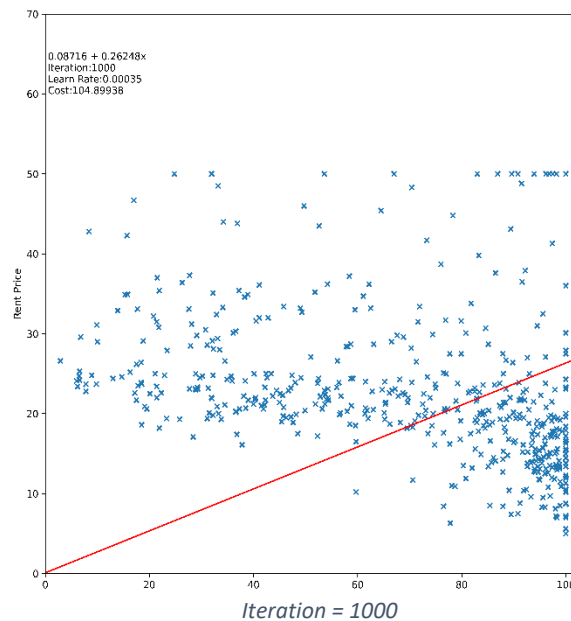

$a = 0.00001$

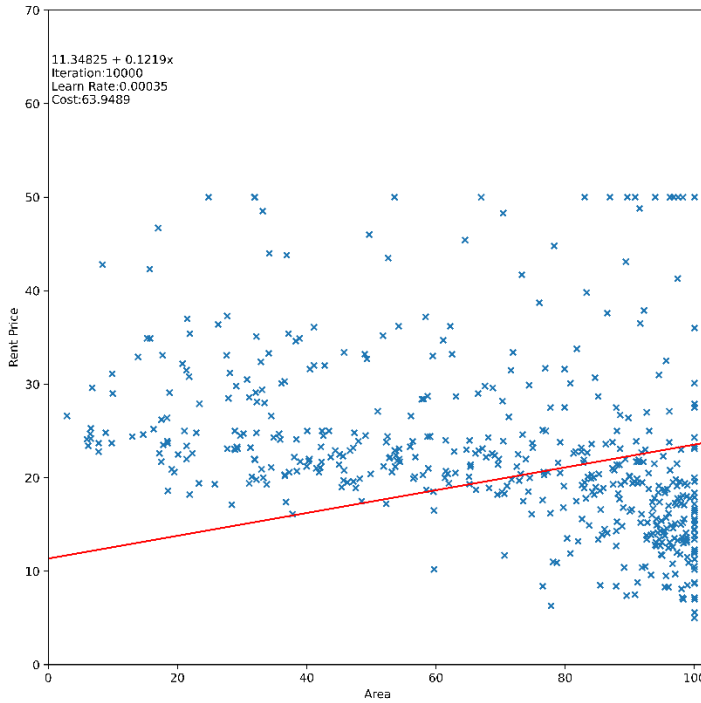

$a = 0.001$

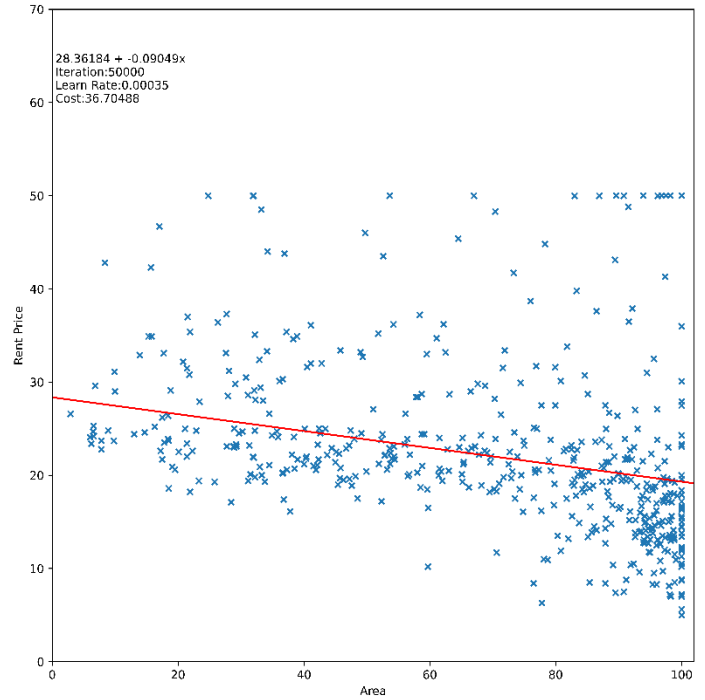
Η ιδανικη τιμη για την μεταβλητη a που εντοπιστηκε, ηταν το $a = 0.00035$. Για αυτο το a ο αλγοριθμος ετρεξε 1000, 10000 και 50000 επαναληψεις. Παρατηρουμε, πως λογο του μικροτερου βηματος, για να σταθεροποιηθει σε ενα τοπικο ελαχιστο, ο αλγοριθμος επρεπε να τρεξει περισσοτερες επαναληψεις απο την f_1 .

Iteration = 1000

Iteration = 10000

Iteration = 50000

Τώρα θα εξετάσουμε την τιμή ενοικίου ως συνάρτηση των τετραγωνικών και ηλικίας μαζί, την συνάρτηση f_3 δηλαδή. Το μόνο πράγμα που αλλάζει στον αλγόριθμο από την απλή περίπτωση της f_1, f_2 , είναι ότι θα πρέπει πλέον να παραγωγίζουμε 3 μεταβλητές, τις $\theta_0, \theta_1, \theta_2$.

Η συνάρτηση f_3 , δίνεται από τον τύπο:

$$f_3(x; y; \boldsymbol{\theta}) = \theta_0 + \theta_1 x + \theta_2 y,$$

Ενώ οι μεταβλητές θ που πρέπει να παραγωγίσουμε είναι οι:

$$\frac{\partial L}{\partial \theta_0} = \frac{1}{K} \sum_{k=1}^K (f(x^{(i)}; y^{(i)}; \boldsymbol{\theta}) - z^{(i)}),$$

$$\frac{\partial L}{\partial \theta_1} = \frac{1}{K} \sum_{k=1}^K (x(f(x^{(i)}; y^{(i)}; \boldsymbol{\theta}) - z^{(i)})),$$

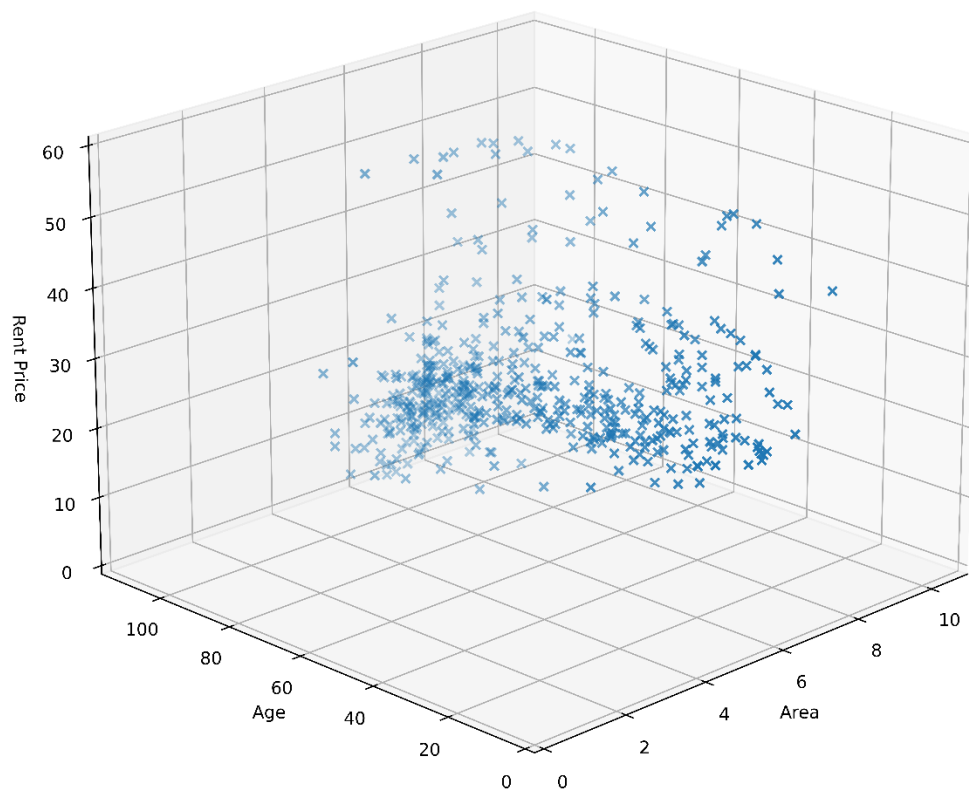
$$\frac{\partial L}{\partial \theta_2} = \frac{1}{K} \sum_{k=1}^K (y(f(x^{(i)}; y^{(i)}; \boldsymbol{\theta}) - z^{(i)})),$$

$$\theta'_0 = \theta_0 - a \frac{\partial L}{\partial \theta_0},$$

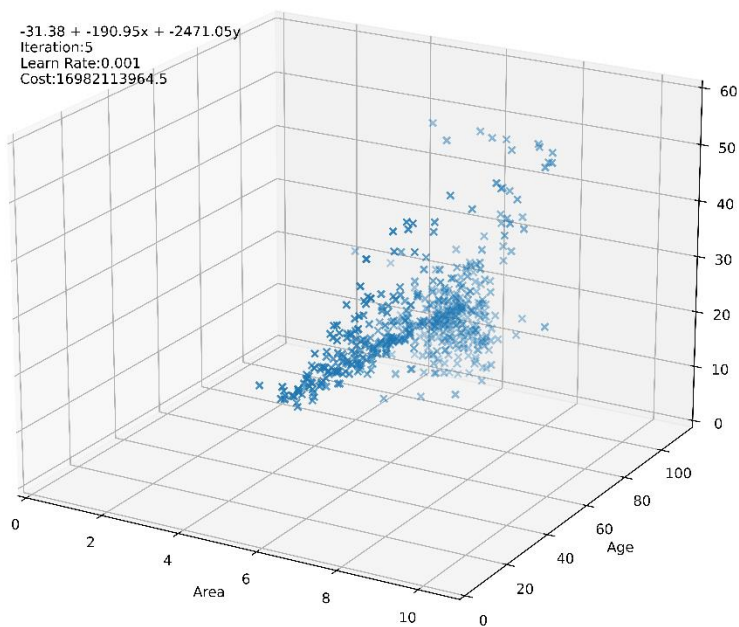
$$\theta'_1 = \theta_1 - a \frac{\partial L}{\partial \theta_1},$$

$$\theta'_2 = \theta_2 - a \frac{\partial L}{\partial \theta_2}.$$

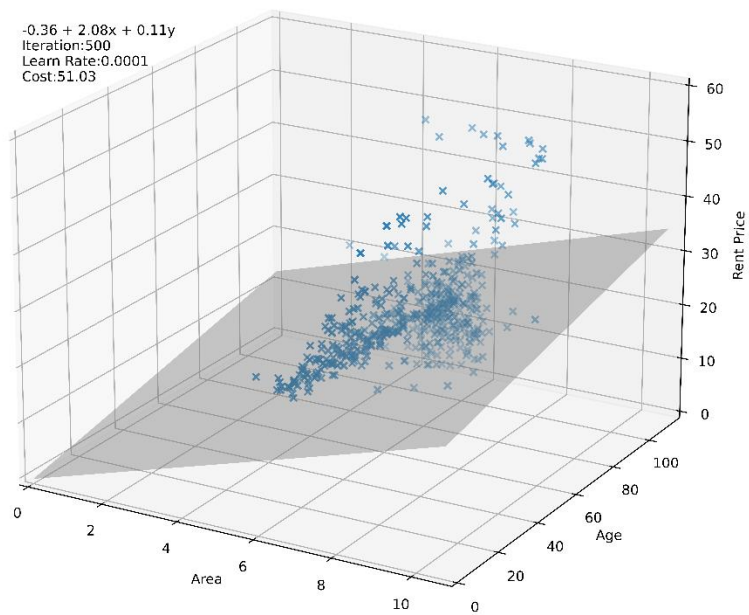
Στο παρακατω γραφημα, παρουσιάζεται το διαγραμμα διασπορας της f_3 .

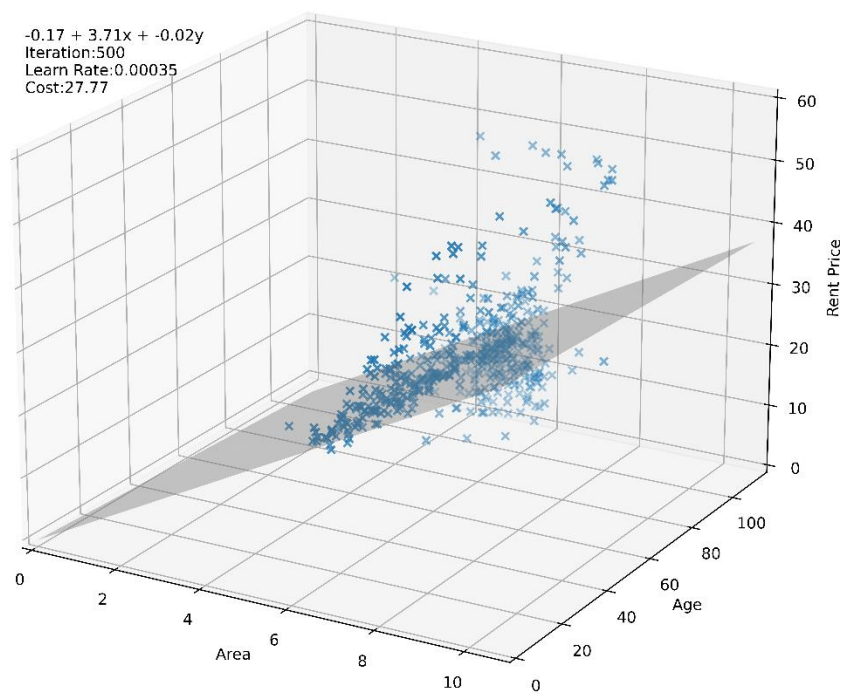
Ξεκινώντας με αρχικές συνθήκες, $\theta_0 = -.05$, $\theta_1 = 1$, $\theta_2 = 1.5$, και αφήνοντας τον αλγόριθμο να τρέξει για 500 επαναλήψεις παρατηρούμε τις διαφορετικές τιμές των μεταβλητών μας για $a = 0.001$, $a = 0.0001$, $a = 0.00035$.

$\alpha = 0.001$

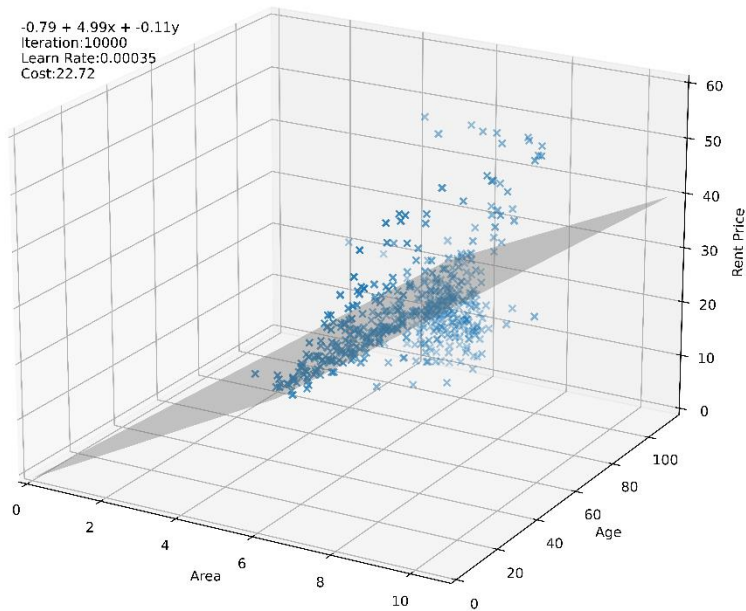
$\alpha = 0.0001$

$\alpha = 0.00035$

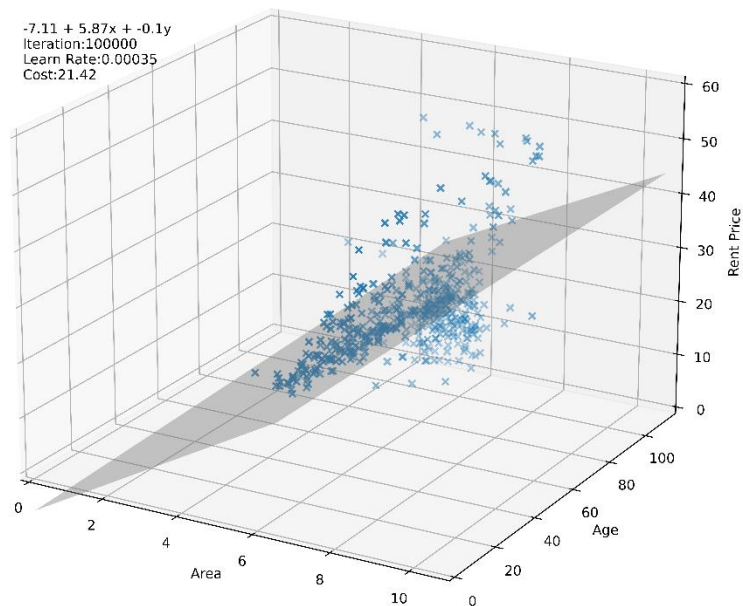
Για $a = 0.00035$, ο αλγοριθμος ετρεξε 10000, 100000, 500000 φορές, με σκοπο να βρεθει η καλυτερη δυνατη συναρτηση που εκφραζει τα δεδομενα μας.

$-0.79 + 4.99x + -0.11y$
Iteration:10000
Learn Rate:0.00035
Cost:22.72

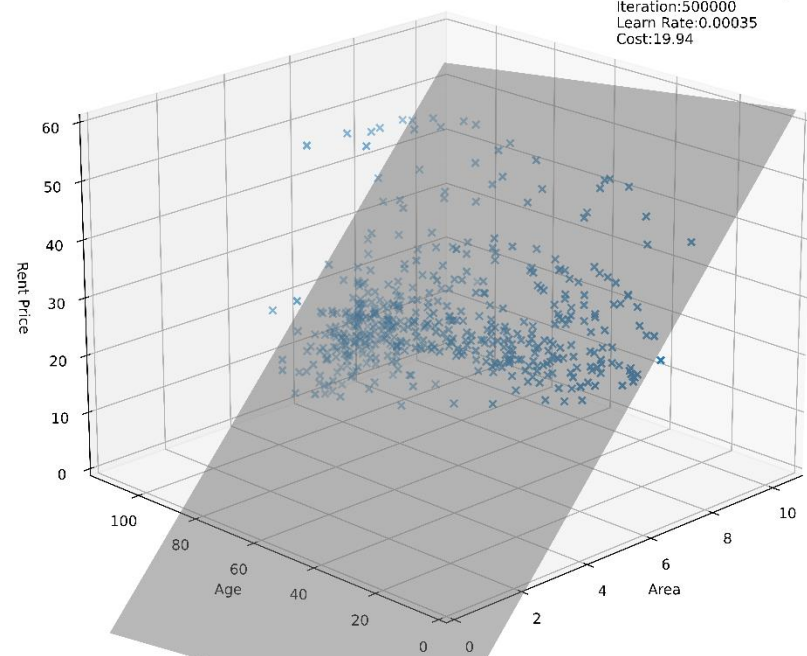
Iteration = 10000

$-7.11 + 5.87x + -0.1y$
Iteration:100000
Learn Rate:0.00035
Cost:21.42

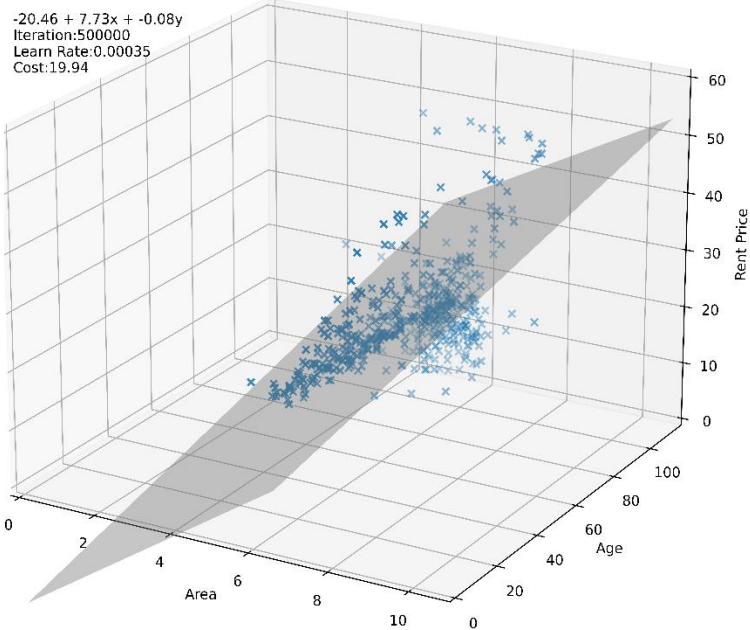

Iteration = 100000

$-20.46 + 7.73x + -0.08y$
Iteration:500000
Learn Rate:0.00035
Cost:19.94

Iteration = 500000(L)

Iteration = 500000(R)

Πολυ ευκολα μπορούμε να διαπιστώσουμε, πλέον, πως όταν εξετάζουμε τις μεταβλητες εισοδου ξεχωριστα, δεν μπορούμε να έχουμε μια καθαρη εικονα για την συναρτηση συνολικα, ειδικα όταν οι μεταβλητες εισοδου είναι παραπάνω απο 2.

Απο την αλλη μερια, όταν εξετάζουμε μαζί όλες τις μεταβλητες μπορούμε να προσεγγίσουμε το δεδομενα μας με πολυ μεγαλυτερη ακριβεια.

Σε αυτο το [link](#) είναι αναρτημενος ένας φακελος με τις υλοποιησεις των αλγοριθμων για 2 και 3 μεταβλητες, καθώς και τα screenshot της αναφοράς στην κανονικη αναλυση.

Ευχαριστω για τον χρονο σας,

Νικολας Μπαρμπαρουσης, csd-4690.